

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2018 r. – Star Television Productions/EUIPO – Marc Dorcel (STAR)**(Sprawa T-797/17) ⁽¹⁾****Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy STAR – Brak rzeczywistego używania znaku towarowego – Artykuł 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001]**

(2018/C 352/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Star Television Productions Ltd (Tortola, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: D. Farnsworth, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: V. Ruzek, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Marc Dorcel SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat B. Soyer)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 września 2017 r. (sprawa R 1519/2016-2) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Star Television Productions a Marc Dorcel.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Star Television Productions Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 42 z 5.2.2018.

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2018 r. – WV / ESDZ**(Sprawa T-388/18)**

(2018/C 352/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: WV (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna

- w rezultacie, po nakazaniu stronie pozwanej, na wstępie i zgodnie z art. 89 § 3 lit. d) regulaminu postępowania przed Sądem ustanawiającym „środki organizacji postępowania”, przedłożenia wszystkich dokumentów dotyczących niniejszej sprawy, w szczególności: zakresu uprawnień i wniosków z wewnętrznego dochodzenia w sprawie bezpieczeństwa przeprowadzonego przez organ powołujący; wszystkich dokumentów i decyzji wewnętrznych ESDZ sporządzonych w związku z oskarżeniami związanymi z domniemanym pozyskiwaniem dokumentów i możliwym przekazywaniem informacji przez skarżącego do jakiegokolwiek państwa trzeciego (Izrael/Turcja), z dokładnymi datami, informacjami, jakimi się rzekomo dzieliła, konkretnymi dowodami, a także informacjami przekazywanymi służbom bezpieczeństwa i odpowiedziami od nich; dokumentów i decyzji wewnętrznych najwyraźniej wydanych lub sporządzonych w związku z incydem z dnia 27 lipca 2016 r., w szczególności notatki Sekretarza Generalnego ESDZ dotyczącej wykluczenia skarżącej z Wydziału ds. Turcji; wiadomości elektronicznej pani [X] wysłanej we wrześniu 2015 r. do pana [Y] i najwyraźniej odnoszącej się do „poważnych problemów związanych zasadniczo z jej zachowaniem”; informacji na temat charakteru różnych przeniesień, którym została poddana, w celu wyjaśnienia, czy przeniesienia dokonano z jej stanowiskiem i obciążeniami; zakresu uprawnień ekspertów krajowych udostępniony wydziałowi ESDZ ds. Turcji, odzwierciedlającego porozumienie zawarte z różnymi państwami członkowskimi w czerwcu 2015 r. w celu ustanowienia tego wydziału; protokołu ze spotkania w dniu 18 maja 2017 r. między skarżącą, przedstawicielem komitetu pracowniczego i organem powołującym; wymiany wiadomości e-mail, która miała miejsce w dniu 10 lipca 2017 r. między panem [Z] a szefem delegatury UE w Turcji;
- stwierdzenie nieważności dorozumianego odrzucenia wniosku o udzielenie wsparcia na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego z dnia 4 września 2017 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 28 marca 2018 r., pod sygn. Ares (2018) 1705593, doręczonej w tym samym dniu, w którym organ powołujący oddalił zażalenie skarżącej, złożone przez nią w dniu 29 listopada 2017 r. (pod sygn. R/510/17), na dorozumiane odrzucenie wniosku o udzielenie wsparcia na podstawie art. 24 regulaminu pracowniczego;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania przed Sądem Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jedyny zarzut dotyczący naruszenia obowiązku udzielenia wsparcia oraz obowiązku staranności, naruszenia art. 1e ust. 2, art. 12, 12a, 22b, 24, 25 i 26 Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”), zasady dobrej administracji i naruszenia art. 1 i 2 załącznika IX do regulaminu pracowniczego oraz rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1).

Strona skarżąca podnosi również w ramach zarzutu naruszenie art. 41, 47 i 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, europejskiej Konwencji praw człowieka i podstawowych wolności, obrony, a także nadużycie prawa i nadużycia proceduralne, oprócz oczywistego naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań i równości broni.

Wreszcie strona skarżąca podnosi w ramach zarzutu naruszenie zasady, zgodnie z którą administracja powinna wydać decyzję wyłącznie na podstawie prawnie dopuszczalnych podstaw, to znaczy istotnych i nieobarczonych błędem w ocenie faktycznej lub prawnej oraz naruszenie zasad proporcjonalności, kontradyktoryjności, dobrej administracji i pewności prawnej, a ponadto naruszenie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Tym samym podniesiona część zarzutu polega na tym, że przyjmując zaskarżoną decyzję w omawianych warunkach, a następnie oddalając zażalenie strony skarżącej, organ powołujący rażąco nie zastosował ww. przepisów regulaminu pracowniczego i zasad oraz nie nadał im właściwej wykładni, natomiast oparł swą decyzję na motywach błędnych, zarówno pod względem faktycznym, jak i prawnym, a w rezultacie umieścił stronę skarżącą w niezgodnej z prawem sytuacji administracyjnej, bez jakiegokolwiek zgodności między ustalonymi faktami a odrzuceniem wniosku o udzielenie wsparcia.